

הגיגי פרשה והלכה

העלון המשפחתי לעיון בפרשה ובהלכה סביב שולחן השבת לע"נ הרב שמעון בן שמחה ע"ה
ולע"נ רבקה בת יוסף ע"ה

פרשת ניצבים התשע"ט בוא ונרענן לעצמנו את הילכות ראש השנה

אישה יכולה למנות את בעלה שליח על מנת להתיר את נדרה, ובעלה יאמר בנוסח ההתרה: 'וכן לאשתי', והדיינים ישיבו: 'הכל מותרים לכם'

התרת נדרים בערב ר"ה (וכן בערב יוה"כ"פ לנוהגים כן) מועילה אך ורק לנדרים שנשכחו, או למעשים שעשו 3 פעמים ולא אמרנו "בלי נדר" אולם אינה מועילה לנדרים שאנו זוכרים שנדרנו (ואותם יש להתיר בדרך שונה)

כדאי לטבול במקווה בערב ראש השנה, החל משעה קודם חצות היום ויש לטבול 5 פעמים, הראשונה עבור הטהרה, שניה לתיקון הכעס, שלישית למיתוק הדין בחסדים, רביעית תכלה שנה וקילולותיה, חמישית תחל שנה וברכותיה. מי שאינו יכול לטבול, יוכל לעמוד תחת המקלחת ולשפוף על עצמו תשעה קבין מים כ-11 ליטר שהם כ-3 דקות תחת זרם חזק (מועיל רק לגברים בלבד)

בהדלקת הנרות מברכת האישה 'להדליק נר של יום טוב' (ויש נוהגים לומר: 'של יום הזיכרון') י"א שמברכת "שהחיינו" רק בקידוש אולם המנהג כיום שמברכת "שהחיינו" בהדלקה

נוהגים לטבול את פרוסת המוציא בדבש אך יש נוהגים (ע"פ קבלה) לטבול את הפרוסה כרגיל 3 פעמים במלח ולאחר מכן בדבש או בסוכר

"הסימן" הכי טוב בראש השנה הוא ללמוד במהלך הסעודות את משניות מסכת ר"ה או כל תורה אחרת

יש פוסקים הסוברים שאישה כלל אינה צריכה ללכת ל"תשליך", מאידך יש פוסקים שמתירים וזאת בתנאי שלא יהיה עירוב נשים וגברים

טעה ואמר האל הקדוש או שהוא מסופק חוזר לראש התפילה, אלא אם כן נזכר תוך כדי דיבור (ששיעורו משך זמן של שלוש תיבות: שלום עליך רבי) ותיקן מיד ואמר המלך הקדוש ואם הסתפק ביום ר"ה אך בטוח שאמר "לדור לדור המליכו..." אינו חוזר

אם טעה ואמר מלך אוהב צדקה ומשפט, לבני ספרד הנוהגים על פי דיני השולחן ערוך, יש לנהוג כדלהלן: אם

נזכר שטעה (או שהוא מסופק) ונזכר בכך קודם שעקר רגליו בסיום התפילה, חוזר לברכת 'השיבה' ואומר משם ואילך על הסדר, ואם נזכר רק לאחר שעקר רגליו, חוזר לתחילת התפילה. גם שליח ציבור שטעה בזה עליו לחזור ולהתפלל. לבני אשכנז, וכן לבני ספרד הנוהגים ע"פ "בן איש חי" אין צורך לחזור מכיוון שבכל זאת, גם בסיום של 'מלך אוהב צדקה ומשפט' הוא הזכיר עניין המלך. ולכן, אם נזכר תוך כדי דיבור, יתקן מיד, ואם לא נזכר תוך כדי דיבור ימשיך בתפילתו. (שאר התוספות בתפילה ובקדיש, אם שכח לא חוזר)

התקיעות שלפני מוסף נקראות 'תקיעות דמיושב' כלומר אפשר לשבת בהן אבל נהגו גם בהם לעמוד כשם שעומדים בתקיעות "דמעומד"

נשים פטורות משמיעת שופר הואיל וזו מצוות עשה שהזמן גרמא, אולם רוב הנשים קיבלו על עצמן כמנהג לקיים מצוות תקיעת שופר. מאחר וע"פ פוסקי אשכנז אפשר לברך על מינהג, לא מוחים אם האשה תברך, אבל לפי פוסקי ספרד, אין לברך על מינהג ולכן התוקע יתקע עבורה אך לא יברך וכן היא לא תברך

אין להפסיק (התוקע והשומעים) בדיבור בין הברכה עד לסיום התקיעות דמעומד כיוון שלדעת תוס' עיקר התקיעות הן תקיעות דמעומד ואם ידבר הריהו מפסיק את התקיעות אבל יכול להפסיק בין התקיעות דמיושב לתקיעות דמעומד, בענייני התפילות והתקיעות

אסור להכין מיום טוב ראשון של ראש השנה, עבור יום טוב שני, לכן יש להקפיד שלא להדיח את הכלים של סעודות יום א' של ר"ה, אם אין בהם עוד צורך באותו היום, ורק לבילוי של ר"ה (בצאת הכוכבים) מותר להדיחם. וכן אין להכין את הסלט או כל צרכי השולחן, עריכתו או בישול כלשהוא של יום ב' לפני צאת הכוכבים וכן אין להדליק נרות אלא רק לאחר צאת הכוכבים (ולפני כן לומר: ברוך המבדיל בין קודש לקודש)

הדבר העיקרי בראש השנה הוא לקבל ולהאמין שהקב"ה הוא מלך העולם בכלל והוא אביהם של ישראל בפרט. לכן בראש השנה אנחנו לא מתמקדים בעצמנו ולא אומרים וידוי ולא תחנון ואין תפילות על מילוי הצרכים שלנו בצורה מפורטת כיוון שהפעם הקב"ה הוא במרכז ולא אנחנו. אם מלכותו של הקב"ה אכן תתגלה הרי שלא יהיה במציאות כל רע וממילא כל הבעיות והמשברים שלנו יסתלקו.

העלון מוקדש לעילוי נשמת:

הרב שמעון בן זילפה ע"ה, רבקה בת יוסף ע"ה, יפה בת שמעון ע"ה, בת שבע בת אפרים ע"ה, יוסף בן שלמה ע"ה, הרב שמחה בן אפרים ע"ה, זילפה בת יואב ע"ה, הרב אור שרגא בן שמואל ע"ה, הרב יוסף חיים בן יעקב ע"ה, אריאל צבי בן אליעזר ע"ה. מאשה מרים בת יצחק אריה ע"ה. ליאת בת אהרן ע"ה.

תקיעה שברים תרועה תקיעה

מה משמעות הקולות "תקיעה", "שברים", "תרועה", "תקיעה" ???

יש שראו בקולות הללו סוגים שונים של בכי.

יש מי שבוכה כאשר הוא משמיע "גניחות" (כמו "השברים" שהם מזכירים קולות של 3 גניחות גדולות ומשמעותיות) ויש מי שבוכה כאשר הוא משמיע "לילות" (כמו "התרועה")

אבל מה אומרים לנו הקולות הללו בחיי היום יום?

יש ימים במהלך החיים בהם הכל זורם אין בעיות וצרות והכל טוב ואותם מייצגת "התקיעה" שהיא קול זורם ולא שבור.

אבל "ישנם ימים ללא מרגוע (...) "בם לא אמצא לי נחמה" כמילות השיר רק "תפילה אשא" של יורם טהרלב.

יש ימים של משברים גדולים ואותם מייצגים "השברים" שהם 3 קולות ארוכים ושבורים.

יש גם ימים של משברים קטנטנים אבל מתמשכים לאורך זמן אותם מייצגת "התרועה" שהיא 9 קולות קטנים שבורים ומתמשכים

ימים אלו מרומזים במילה תשר"ת תש"ת תר"ת

אם נשים לב בסוף כל סדר שוב יש האות ת המרמזת על התקיעה – על הזרימה התקינה של החיים

הדבר הזה בל ללמדנו שלמרות שיש מצבים שהכל נשבר לשברים, גדולים או קטנים ומתמשכים, תמיד אפשר יהיה להחזיר את המצב לקדמותו, לראשוניות הטובה שהיתה בעבר

הרעיון הזה חל גם על הקשר שלנו עם הקב"ה.

יש ימים של תקיעה כלומר שהקשר טוב וזורם ביני ובין הקב"ה. יש ימים שהקשר הזה נשבר והאדם מתרחק מהקב"ה אבל תמיד בסוף יש תקיעה כלומר תמיד אפשר לחזור לקב"ה ולהתחיל הכל מהתחלה.

השבת האחרונה בשנת התשע"ט

אפשר ללמוד מהמקל הרבה.

כאשר לוחצים על הקצה של המקל בחוזקה, המקל כולו מתרומם.

שבת זו היא האחרונה בשבתות שנת התשע"ט והיא בבחינת הקצה. אם "נילחץ" עליה, כלומר נעשה אותה כהילכתה ובשמחה ועונג הרי שהרמנו בכך את כל שבתות השנה שלא עשינו כראוי.....

1. חוג תהילים "תפארת אריאל" בע"ה בשבת במרכזי בשעה 13:00 (מנחה גדולה ב12:30 ולאחריה שיעור קצר בהלכה).
2. "כולל יום השישי" קורא לך !!!!! בית מתיתיהו 7:30 עד 10:00 הכן עצמך לשבת !!! בוא לכולל יום השישי !!!
3. חדש !!! חדש !!! בית מדרש בוקר (פתוח בקיץ גם לנוער), ימים א' ב' ג' ד' ה' בבית מתיתיהו 8:00 עד 10:00 פתוח לכלל הציבור !!! 0525219169

כל הזכויות שמורות למחבר מרדכי אפרתי ביאליק 6 ג"ש .

תרנגול לבן נוצות התפלש בעפר וכל נוצותיו התלכלכו, אם יקחהו בעל הבית וינסה לנקות אותו, הוא יצטרך זמן רב ומאמץ גדול להגיע לכל נוצה ולהסיר ממנה את העפר, אבל אם התרנגול עצמו ינער את נוצותיו, הרי שברגע אחד הוא יכול להתנקות ולשוב לנוצותיו הלבנות.

כך האדם, אם ינסה להשפיע עליו להתנקות ממעשיו הרעים, זה יקח זמן רב אבל אם הוא בעצמו יחליט להשתפר, מיד מתנקת מכל חטא